

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil godt sige tak for debatten. Den var jo forudsigtelig, når vi har kendt SR's meldinger gennem et år, men den har fået vendt tingene, og det er jo også meningen med, at vi har sådan en debat med jævne mellemrum.

Der er selvfølgelig mange påstande og mange myter og fejlurderinger, men der er jo ikke nogen, der har den endelige sandhed, for historien bevæger sig jo langsomt frem forlæns, og mange har prøvet at se baglæns.

Om FN-mandatet vil jeg godt sige, at vi støtter FN, og vi bygger på FN, og derfor synes jeg, det er lidt vel modigt af hr. Morten Helveg Petersen at køre så meget på, at han ikke synes, der var et FN-mandat i marts 2003. I 1998 hed udenrigsministeren Niels Helveg Petersen, og ifølge alle folkeretskyndige er det sådan, at hvis der ikke var noget mandat i 2003, var der i hvert fald slet ikke noget i 1998, hvor udenrigsminister Niels Helveg Petersen fik Folketingets tilslutning til at bidrage til Clintons trusler og opgør med Saddam Hussein.

Det, vi lagde vægt på dengang – for nu at præcisere det en gang til – var den manglende vilje til samarbejde med våbeninspektørerne i deres undersøgelser af Saddam Husseins masseødelæggelsesvåben. Der var mange grunde til, at han ikke samarbejdede, og der er jo også kommet flere analyser senere. Hvorfor i alverden afleverede han ikke oplysninger om, at han ikke havde dem, når han åbenbart ikke havde dem? Jeg vil minde om, at i 1998 mente Niels Helveg Petersen, at han havde dem, og jeg mener, at i 2003 mente alle Folketingets partier også, at han havde dem. Det fremgår af betænkningen. Også SF skrev i betænkningen, at han havde dem, så det var en fælles opfattelse i hele verden baseret på efterretningstjenester, både franske, britiske, amerikanske osv. Ingen kan bebrejde hinanden det, og det står i betænkningensbidraget, at også SF mente, han havde dem.

Men hvorfor har han så snydt og dermed også snydt sig selv? Det har han jo formentlig, fordi han var i den situation, at hvis det blev afsløret, at han ikke havde de masseødelæggelsesvåben, ville respekten for ham i regionen falde, og så ville frygten for ham i hans eget land også falde. Her havde han jo brugt dem mod kurderne, og hvis de nu pludselig blev klar over, at han faktisk ikke havde noget som helst, var det jo ikke rigtig sikkert, at han kunne skræmme kurderne i fremtiden.

Jeg tror, vi efterhånden har fundet forklaringen. Den er, at han ville fortsætte sit magtspil, og havde vi ladet ham fortsætte magtspillet – det er til hr. Villy Søvndal – var han jo også fortsat på præcis den måde, som SF jo meget, meget rigtigt beskriver i beslutningsforslaget. At Irak var en slyngelstat, var hævet over enhver tvivl, skriver SF, og besiddelse af masseødelæggelsesvåben – hov, der var det – demonstreret vilje til at bruge dem, trusler mod andre lande og undertrykkelse af særlige religiøse og politiske mindretal i eget land tog SF for en given ting med hensyn til Saddam Hussein før 2003. Den eneste forskel mellem SF og os var bare, at SF ville ikke gøre noget ved det.

Så nævnte hr. Rune Lund lige før nogle, der støttede Saddam Hussein i 1980'erne, og det er da klart, at der er mange, der på et forkert grundlag støttede Saddam i 1980'erne. Men jeg skal minde om, at de, der først og fremmest støttede Saddam Hussein økonomisk i 1980'erne, var Frankrig og Sovjetunionen. Det var også Frankrig og Rusland, der var mest imod, at man gik ind i marts 2003, og det var måske, fordi de havde mange penge i klemme på det tidspunkt. Det ved jeg ikke, men jeg tror lige, vi skal have proportionerne bragt i orden.

Kl. 14.35

Så vil jeg godt sige med hensyn til S og R, at Det Radikale Venstre jo er et meget ærligt parti, som tænker godt. Det mener jeg med fuld respekt. Derfor skrev Det Radikale Venstre også i maj 2005 en forklaring, som man kan læse på Det Radikale Venstres hjemmeside, på, hvorfor man mente, Danmark skulle trække sig ud i juli 2006. Det Radikale Venstre skriver »Danmark ud af et sikkert Irak«; jeg har printet her, og Det Radikale Venstre skriver:

Det Radikale Venstre vil kun give mandat for de danske soldater for 6 måneder ad gangen, men forudser fuld tilbagetrækning senest juli 2006 – det er det, hr. Niels Helveg Petersen lige har markeret. Men så kommer eftersætningen; der er kun et komma imellem, og her hedder det: såfremt demokratiseringsprocessen forløber som planlagt, og sikkerhedssituationen tillader det.

Jeg vil sige to ting. Jeg er enig med hr. Niels Helveg Petersen i, at det ser ud til, at demokratiseringsprocessen nu forløber som planlagt, idet regeringen bliver præsenteret på lørdag. Men angående det næste, altså såfremt sikkerhedssituationen tillader det, mener jeg faktisk ikke, man kan sige, at sikkerhedssituationen tillader